

Γιακομέττην, διάσημον γλύπτην και ἐπιμελητήν τῶν παπικῶν μουσείων, τὸν ἔξοχον καθηγητὴν τοῦ πανεπιστημίου τῆς Νεαπόλεως Ἀντώνιον Μιραβέλλη, καὶ τὸν περιηγητὴν Sacconi, σφαγέντα ὑπὸ τῆς ἀγρίας φυλῆς τῶν Σομαλῶν ἐν Ἀφρικῇ. Τὸ Βέλγιον ἀπώλεσε τὸν διάσημον μυθιστοριογράφον Ἐρρίκον Κονσιάνς, ἡ Ῥωμανία τὸν διαπρεπῆ νομοδιδάσκαλον καὶ ἔξοχον πολιτικὸν αὐτῆς Βασίλειον Βοερέσκον, ἡ Δανία τὸν διακεκριμένον ἀρχιτέκτονα Χριστιανὸν Χάνσεν, καὶ, πέραν τοῦ Ὁκεανοῦ, αἱ Ἠνωμένοι πολιτεῖαι τὸν Πέτρον Κούπερ, τὸν κατασκευαστὴν τῆς πρώτης ἀτμομηχανῆς ἐν Νέξ Ὑόρκη. Ἐνταῦθα ἴσως πρέπει νὰ μνημονεύσωμεν καὶ τὸν διαδόητον ἐκείνον πλοίαρχον Webb, τὸν εὐρόντα οἰκτρὸν τέλος εἰς τὰ κύματα τοῦ Νιαγάρα, ὃν ἠθέλησε νὰ διακολληθῆσιν.

Κατὰ τὸ 1883 ἀπέθανεν ὡσαύτως ἐν Δαμασκῷ ὁ περιώνυμος Ἐμίρης Ἀβδὲλ-Καδὲρ, ὁ τοσοῦτον ἄλλοτε κλεισθεὶς διὰ τῶν μακρῶν καὶ αἱματηρῶν ἀγώνων του κατὰ τῶν Γάλλων ἐν Ἀλγερίᾳ· ἀπέθανεν ὁ Tuduc, ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ Ἀνὰμ, τῆς ἀνατολικωτάτης ἐν τῇ Ἀσίᾳ χώρας, ἐφ' ἧς οἱ Γάλλοι ἴδρυσαν τὴν κυριαρχίαν αὐτῶν, ἀπέθανε δὲ καὶ ἡ Ῥαναβαλόνα ἡ Β', βασίλισσα τῆς Μαδαγασκάρης Δ*

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΠΛΟΙΑ

Ἄν ἡ ἠλεκτρικὴ ναυπηγία βραδείας ποιῆται προόδους, ὡς αἱ πλείστα βιομηχανίαι ἐν τῇ γενέσει αὐτῶν, ἐν τούτοις τὸ ζήτημα παρουσιάζει μέγα ἐνδιαφέρον ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ μέλλοντος τῶν τορπιλοφόρων, καθόσον τὸ ἠλεκτρικὸν πλοῖον οὐδένα προξενεῖ θόρυβον, εἶνε δὲ ἐτοιμοκίνητον πάντοτε, ἂν οἱ συμπυκνωτήρες εἰσὶ πλήρεις. Ἡ πλήρωσις αὕτη ἄλλως οὐδεμίαν παρέχει δυσκολίαν ἐπὶ πολεμικοῦ πλοίου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου οὐδέποτε λείπει ἠλεκτρομηχανή.

Ὁ κ. Varrow ἐνκυπήγησε πρό τινος ἄκατον 12 μέτρων μήκους ἐξ ἐλασμάτων γαλβανισθέντος χάλυβος, ἧς ἡ ἑλιξ κινεῖται ὑπὸ δύο μηχανῶν Siemens. Τὸ ρεῦμα σχηματίζεται ὑπὸ δύο συμπυκνωτῶρων Faure-Selon-Vole-Kmar, τεθειμένων ὡς καὶ αἱ δυναμοηλεκτρικαὶ μηχαναὶ ὑπὸ τὸ σανίδωμα, καὶ ἐπομένως οὐδένα κατεχουσῶν χρήσιμον χῶρον. Οὕτω λοιπὸν τὸ κατάστρωμα εἶνε ἐλεύθερον δυνάμενον νὰ περιλάβῃ τεσσαράκοντα ἐπιβάτας· εἰς δὲ μόνος ὀπίσω ἀρκεῖ νὰ στρέφῃ τὸν οἶακα τοῦ πηδαλίου, τοῦ μόνου ὄρατου ὀργάνου τοῦ πλοίου, ἐν ᾧ ἐν τοῖς ἀτμοπλοίοις ἡ κυριώτερα καὶ καλλιτέρα θέσις κατέχεται ὑπὸ τῆς κινητηρίου μηχανῆς, τῶν λεβήτων, τῆς καυσίμου ὕλης,

καὶ τοῦ προσωπικοῦ. Ἡ ποσότης τῶν συμπυκνωτῶρων ἀρκεῖ ὅπως παράσχη αὐτῷ ταχύτητα πορείαν ἐπὶ ἕξ ὥρας ἢ μετρίαν ταχύτητα ἐπὶ δέκα ὥρας καὶ ἐπέκεινα.

Τὸ πείραμα τῆς ἀκάτου ταύτης ἐγένετο πρό τινος ἐπὶ τοῦ Ταμέσεως, μεταξὺ Temple, ἐν τῷ ἄστει τοῦ Λονδίνου, καὶ Greenwich· τὸ διάστημα διηλύθη εἰς τρία τέταρτα τῆς ὥρας, δηλαδή μετὰ τῆς ταχύτητος ἀτμοπλοίου οἷα εἰσὶ τὰ ἐκτελοῦντα τοὺς ἀπὸ London-Bridge εἰς Greenwich πλόας.

... Κ

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Κάθε χρονία ποῦ ἔρχεται καὶ μὴ ζαρωματιά
 Ἐστὴν ὄψι μὰς νὰ σπείρη,
 Καὶ μὲ γιορτῆς γελᾶματα σιμὰ ἔστα γρηταεῖα
 Τῇ νόστῃ μὰς νὰ σῶρη,

Ἐκεὶ ποῦ τὰ χαρίσματα, ἄν' ἦνε ἡλιου ἀκτίνες,
 Ἐμπῶνον τὰ παιδιὰ,
 Καὶ ἄν' ἡ λουλούδια ἢ εὐχαις μοσχοβολοῦν κί' ἐκείναις,
 Ἄν βγοῦν ἀπ' τὴν καρδιά,

Ἐκεὶ ποῦ δῶνο χάρισμα, ἄν' ἄλλους, ἢ εὐχὴ, —
 Τὴν ἴδια ἐκείνη ὥρα
 Μέσα σὲ κόσμ' ὄνειρευτὸ βαθύπλουτ' ἢ ψυχὴ
 Ἄλλα μοιράζει δῶρα.

Ἄν λήμνη ποῦ ἐπάνω τῆς μὴ βάρκα σιγοτρέχει
 Μονάχα φωτακίη,
 Μὰ μέσα τῆς βασιλείου ἀπὸ νεράιδες ἔχει
 Ἡ λήμν' ἡ μαγική.

Αὐτὰ τὰ δῶρα ποῦ ἡ ψυχὴ σκορπᾷ γλυκὰ γλυκὰ
 Σὲ ὄνειρα οὐράνια,
 Θυσίαι εἰν' ἀγγελικαῖς, μαρτύρια θεῖα
 Μ' ἀκάνθια στεφάνια.

Καὶ τὰ χαρίζει κί' εἰς ἐχθροῦς κί' εἰς φίλους μὲ χαρὰ,
 Παντοῦ, παντοῦ, ὅπως ἄλλοι
 Ἐνα παιγνίδι δίνουε φτηνὸν κάθε φορὰ
 Ποῦ χρόνος νεῖος προβάλλει.

Πότε σὲ ὄρνο βασιλιάς πουλῶ γιὰ τὸ λαὸ
 Τὸ στέμμα μου μὰ ἡμέρα
 Καὶ τὰ κορίτσια τ' ἄπροικια προκίζω, κί' ἐλεῶ
 Τῇ γύμνια πέρα πέρα!

Πότε ἔς ἀφίλιτων ἐχθρῶ ποῦ βλέπω, κινουνεῖς
 Νὰ τρέξω δὲν ἀργῶ,
 Κί' ἐνφ' τὸ χάρι του ἔς ἐμὲ θαρρεῖ πῶς ἀγναντεύει,
 Τόνε γλυτόνω ἐγὼ!

Πότε μὴ κόρη ἀγαπῶ τί ἄστρο λαμπερὸ
 Ὁξσοῦν, ζωὴ, ἔς τὰ δυὸ μὰς! . . .
 Μὰ χάσκει ἀπέραστος γκρεμὸς σὲ τοῦτο τὸν καιρὸ
 Ἡ φωτὴ κί' ἀνάμεσὸ μὰς.

Ὅμως ἐν ἄλλο εὐγενικὸ καὶ πλούσιο παλληκᾶρι
 Ἐγεί καὶ μὸ γι' αὐτὴ . . .
 Τί ταιριαστὸ θὰ κἀνανε κί' οἱ δυὸ μαζὴ ζευγάρι,
 Τί τὴν ζῆλετὴ!

Χαρίζω μὲ χαμόγελο καὶ ἀγγελικὴ ματιά
 Τὸν ἕνα εἰς τὸν ἄλλο,
 Κί' ἢ νὰ τὸν δόσω ἢ νὰ δούσω τραβῶ ἔτην ξηνητιά
 Τὸν πόνο τὸ μεγάλο . . .

Πότ' ἔχει πόλεμο ἢ πατρίδ' ἀλλὰ γιὰ νὰ νικήσῃ,
 Λένε γραφτὰ παλῆ
 Πῶς πρέπει ἕνας μοναχὰ τὸ αἶμά του νὰ χύσῃ
 Γι' αὐτὴ σταλιά σταλιά!

Κι' ἐκεῖ ποῦ νὰ ξεφύγουνε γυροῦν ἀφορμὴ
Μαρμαρωμένοι ὄλοι,
'Εγὼ προβάλλω ξέσκεπο γιὰ ὄλους τὸ κορμὴ
'Σ ἑνὸς ἐγθροῦ τὸ βόλι.

Καὶ πότε—γάρσιμα στερνὸ ποῦ εἶν' ἡ ἔμμορφιά του
'Ἄπ' τ' ἄλλα πὸ πολλῆ
Γιατ' εἶνε γιὰ ὀλόκληρο τὸν κόσμο,—εἶμ' ἐδῶ κάτω
'Ἢ Μοῖρα ἡ καλῆ.

Κι' ὅπου γεννιέται: ἄνθρωπος, 'σὲ πύργο ἢ 'σὲ καλύδι,
'Σὲ φτώχεια ἢ μεγαλεῖα,
'Στὸ μέτωπό του σκύδοντας μὲ ἄσβυστο μολύδι
Τὸ γράφω: Εὐ τ υ χ ῖ α !

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ κ. Β* περιμένει ἐπὶ πολλὴν ὥραν τὸν κουρέα του, ὅστις φθάνει τέλος ἀσθμαίνων, καὶ δικαιολογεῖται οὕτω ὅτι τὸν ἔκαμε νὰ περιμένη:

— "Ἦμουν, 'ξέρυτε, εἰς τῆς κυρίας Μ*, ἡ ὁποία ἔχει τόσα μαλλιά, ὥστε χρειάζομαι περισσότερο ἀπὸ μία ὥρα γιὰ νὰ τὰ κτενίσω.

— Εἶνε ἀληθινὰ 'δικὰ της ; . . ἔρωτᾷ ὁ Β*.

— Βεβαιότατα. . . ἐγὼ ὁ ἴδιος τῆς τὰ ἐπώλησα !

*
*

Περὶ τῆς ἀχαριστίας τῶν εὐεργετουμένων πολλὰ ἔχουσι λεχθῆ. Ἰδοὺ καὶ τὴν ἐπὶ τούτου γνώμην ἑνὸς μισανθρώπου.

Οὗτος ἔλεγεν ὅτι ποτὲ δὲν ἔκαμνεν εὐεργεσίαν εἰς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἤρχοντο νὰ τοῦ ζητήσουν τοιαύτην φέροντες συστατικὸν φίλου του τινός.

— Ἐννοῶ τὸν λόγον, ἀπεκρίθη τις, προτιμάτε ἵνα μόνοι οἱ ἄξιοι . . .

— "Ὅχι, δὲν εἶνε αὐτό. Αἰτία εἶνε ὅτι, ὅταν μὲν εὐεργετήσης τινα ὁ ὀπίστος σοῦ παρουσιάσῃ μόνος του, κάμνεις αὐτὸν μόνον ἐχθρόν. Ὅταν δὲ σοῦ συνιστᾶται ἀπὸ ἄλλον, κάμνεις ἐχθροὺς καὶ τοὺς δύο, τοὺς ὁποίους ὑποχρεοῦναι ! . . .

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ δούλος ἔχει ἕνα μόνον κύριον· ὁ φιλόδοξος ἔχει ὄλους ὅσοι δύνανται νὰ φανῶσι χρήσιμοι εἰς τὴν φιλοδοξίαν του.

Καθ' ὅσον τὸν βίον αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος ὑποπίπτει διαρκῶς εἰς σφαλμάτα, δὲν εἶνε δὲ ἀρκούντως μακρόβιος ὥστε νὰ ἐπωφεληθῆ αὐτῶν. Τὸ μόνον κέρδος, ὅπερ δύναται νὰ περισθῆ ἐκ τῶν ἀδικόπων σφαλμάτων του, εἶνε τὸ νὰ ἀποθάνῃ διωρθωμένος.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Καὶ ἄλλου ἰσθμοῦ ἡ διόρυξις μελετᾶται. Πρόκειται νῦν περὶ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Περεκώπ τοῦ συνδέοντος τὴν κριμακικήν χερσόνησον μὲ τὴν μεγάλην ῥωσικὴν ἥπειρον. Τὸ σχέδιον, καθὰ γράφει ἐφημερίς τις, ἐνεκρίθη ἤδη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, συζητοῦνται δ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ τρόπος καὶ τὰ μέσα τῆς ἐκτελέσεως. Πιθανὸν φαίνεται ὅτι πρὸς τοῦτο θὰ ζητηθῆ ἡ συνδρομὴ ξένων κεφαλαίουχων. Τὰ ὑλικά πλεονεκτήματα τῆς διορύξεως τοῦ ἰσθμοῦ τούτου ἔσανται σημαντικὰ, διότι, ταύτης συντελουμένης, τὰ πλοῖα τὰ διευθυνόμενα ἀπ' Ὀδησσοῦ εἰς τοὺς βορείους λιμένας τῆς Ἀζοφικῆς θὰ διανύωσι πλοῦν πολὺ βραχύτερον ἢ νῦν ὅτε ἀναγκάζονται νὰ περιπλέωσιν ὅλην τὴν Κριμακίαν.

Ἐν τοῖς ναυπηγείοις τοῦ Τσάταμ τῆς Ἀγγλίας ἐπερατώθη ἄρτι ἡ κατασκευὴ νέου πυργωτοῦ θωρηκτοῦ μετ' ἐμβόλου, ὀνομασθέντος «Κατακτητοῦ», ὅπερ ἔσται ἐν τῶν φοβερωτάτων σκαφῶν τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου. Ὁ «Κατακτητῆς» ἐξωπλίσθη διὰ δύο μὲν τηλεβόλων ὀπισθογεμῶν τῶν 43 τόνων τεθειμένων ἐν τῷ πύργῳ, οὗτινος ὁ σιδηροῦς θώραξ ἔχει πάχος 30 ὑπεκατομμέτρων, διὰ τεσσάρων δ' ἄλλων ὀπισθογεμῶν ὡσαύτως. Ἐξ μηχανήματα κατάλληλα ἵνα ἐκσφενδονῶσι τορπίλλας Whitehead καὶ ἄλλα μικρότερα τηλεβόλα συμπληροῦσι τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ «Κατακτητοῦ».

Τὴν καταπληκτικὴν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις καταδεικνύουσιν οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοί. Ἐν ἔτει 1771 ἡ πόλις τῆς Νέας ὸρκης περιελάμβανεν ὀλιγωτέρους τῶν 21,000 κατοίκων, ἐν ἔτει δὲ 1880 ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς εἶχεν ἀνέλθει εἰς 1,206,299 κατοίκους. Ἐὰν δ' ὑποθεθῆ ὅτι ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς θὰ αὐξάνῃ κατὰ τὸ αὐτὸ μέτρον καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, μετὰ 25 ἔτη ἡ Νέα ὸρκη θὰ περιλαμβάνῃ 10,000,000 κατοίκων. Ἐντὸς ἑνὸς αἰῶνος ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ἐξάκις ἐδιπλασιάσθη, ἤτοι καθὲ 17 ἔτη ἐπομένως ἐγένετο 64 φορὰς πλειότερος ἢ ὅσος ἦτο πρὸ 100 ἐτῶν.

Καθ' ἐκάστην ἐβδομάδα κατασκευάζονται ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ 200,000,000 βελόναι τῆς ῥαπτικῆς, ἤτοι 10,000,000.000 περίπου κατ' ἔτος.